

למנוחה

א"ר ת"ע

ברכת הדלקת נרות שבת ויו"ט

(א) יִרְאוּ אֱלֹהֵינוּ (ס"ה)

(ב) יִרְאוּ אֱלֹהֵינוּ (ס"ה)

(ג) הַקְדַּמְתָּ הַדְרִישָׁה לְפָנֵינוּ יְיָ

(ד) חַתַּךְ טוֹבָר שֶׁעָלְנוּ בְּ

(ה) שְׁנֵי דְרוֹת (ס"ה)

(א) יִרְאוּ אֱלֹהֵינוּ

ה (ט) [ג] * (כא) כשידליק יברך בא"י אמ"ה אקב"ו (כב) להדליק נר של שבת אחד האיש ואחד האשה (כג) גם ביו"ט צריך לברך להדליק (כד) נר של יו"ט. ובי"ה בלא שבת ייש מי שאומר שלא יברך * (כה) וע"ל סימן תר"י: הגה יש מי שאומר שמצרכין (כו) קודם ההדלקה יש מי שאומר שמצרכין (י) [ד] * (כז) אחר ההדלקה (מנכ"י סוף צ"מ) וכדי שיהא עובר לעשייתו לא יהנה ממנה עד לאחר הברכה ומשימין היד לפני הנר אחר ההדלקה ומצרכין ואח"כ מסלקין היד וזה מקרי עובר לעשייה וכן המנהג (מהרי"ל):

(א) נ"ר (כ)

(כז) אחר ההדלקה. ס"ל דאט מצרכין הוי כאלו קבלה לשנת צפירתו וטוב אסורה להדליק וא"כ צו"ט דלא שייך זה לכ"ע מצרכין ואח"כ תדליק ודעת המ"א דלא פלוג (לה) אצל הרבה אחרונים ס"ל כמ"ש מחמלה:

(א) יִרְאוּ אֱלֹהֵינוּ (ס"ה)

תצה איזה מלאכות אסורים ביו"ט. ובו די סעיפים:

א * כל מלאכה (א) האסורה בשבת (ב) אסורה ביום טוב (ג) חוץ ממלאכת אוכל נפש (ג) יוחוץ מהוצאה והבערה (ד) * א * וכן מכשירי אוכל נפש (ה) שלא היה אפשר לעשותם (ו) מאתמול:

(א) הַקְדַּמְתָּ הַדְרִישָׁה לְפָנֵינוּ יְיָ

שני חידושים הביאו הפוסקים בשם אשת הדרישה והסמ"ע הצדקנית כפי שהובא בהקדמת בן הדרישה ליו"ד: א. דבהדלקת נרות ביום טוב צריכה האשה לברך לפני ההדלקה, וזה שונה משבת ששם כתב הרמ"א (בסי' רסג י) שמברכים אחר ההדלקה, והגם שצריך לברך עובר לעשייתו, מ"מ כיון שיש הסוברים דבברכת הדלקת הנר האשה מקבלת שבת, אם היא תברך היא לא תוכל להדליק נרות שבת, אבל ביו"ט שמותר להדליק נרות ביו"ט, א"כ עדיף לברך לפני ההדלקה כדי שתהא הברכה עובר לעשייתו, וכמו בחנוכה שמברכים ואח"כ מדליקים.

החידוש השני שחידשה אשת הדרישה, שלא כמו אותן נשים שמדליקות נרות בליל יום טוב אחר שחוזרים הציבור מביהכ"נ לפני הסעודה, אלא, דגם ביו"ט צריך להדליק כמו בערב שבת לפני השקיעה. והטעם, דכתב הרמ"א (ר"ס תצה) דכל מלאכה שאפשר לעשותה מערב יו"ט ואינו מפיג טעם כלל אם יעשהו מעיו"ט אסור לעשותו לכתחילה ביו"ט, זא"כ כיון שאפשר להדליק מעיו"ט, עדיף הדבר. ועוד, דיש לעשות ביו"ט הכל כמו בשבת, ובשבת הרי כתוב בגמ' (שבת קיט): שכשנכנס לביתו מביהכ"נ יהיה הכל מוכן דלוק ושולחן ערוך, ובשבת (כג): מבואר שיש עניין לא לאחר להדליק נרות שבת, ולכן ה"ה ביו"ט צריך להדליק לכבוד היו"ט לפני השקיעה.

בן הדרישה מסיים שם וז"ל: ונלע"ד שהדין דין עימה וסודה ברוך וטעמה עדיית ותשואות חן חן לה, עכ"ל.